

всіма учасниками такої системи. Роль та місце вищої освіти за дуальною системою в підготовці фахівців з органічного виробництва має полягати, насамперед, у сприянні переформатування навчального процесу, а саме до залучення в процес викладання та підготовки навчально-методичного матеріалу викладачів-практиків, проведення лабораторних та практичних занять безпосередньо на виробничих підприємствах.

Подібні механізми взаємодії університетів аграрного напрямку та підприємств з виготовлення органічної продукції матимуть соціальний, економічний та екологічний ефект у суспільстві та державі, що забезпечить проведення аграрних науково-інноваційних досліджень, розповсюдження інноваційних знань серед виробників і споживачів органічної продукції, розроблення цільових, регіональних інноваційних програм і проєктів, просування вітчизняної органічної продукції на міжнародні ринки, а головне дозволить зменшити міграційні відтоки прогресивної молоді закордон.

Список літератури

1. International Federation of Organic Agriculture Movements [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.ifoam.bio/>.

2. Willer H. The World of Organic Agriculture. Statistics and Emerging Trends 2013 / H. Willer, J. Lernoud, L. Klicher. – Bonn : Research Institute of Organic Agriculture (FiBL), Frick and IFOAM – Organic International, 2013. – 340 p.

3. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції підготовки фахівців за дуальною формою здобуття освіти» № 660-р від 19.09.2018 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua>

ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА ОРГАНІЧНОЇ ЯЛОВИЧНИ

І. О. Ластовська, к.с.-г.н.,
Л. Т. Косіор, к.с.-г.н.,
Л. В. Пірова, к.с.-г.н.,
Білоцерківський НАУ

Органічне виробництво набуває широкого розвитку у всіх Європейських країнах. 2 серпня 2018 року Закон № 2496-VIII “Про основні принципи і вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції” нарешті набув чинності і в Україні. Цей напрям базується на Єдиній комплексній стратегії розвитку сільського господарства та сільських територій на 2015-2020 роки. Під

дію Закону потраплять такі галузі органічного виробництва, як рослинництво, тваринництво, вирощування грибів, розведення риби та інших видів аквакультури, вирощування морських водоростей; виробництво харчових продуктів, виготовлення кормів [1].

Органічне сільське господарство має всі шанси покінчити з продовольчою кризою, проблемами бідності та змінами клімату. Оскільки тваринництво теж входить в перелік галузей органічного виробництва, доцільно було б наголосити на підтримці виробництва яловичини з маркуванням «органік». Адже ведення органічного сільського господарства є частиною сталого розвитку суть якого полягає в мінімізації впливу людини на довкілля, гуманного ставлення до тварин та саме головне – вплив на організм людини.

Основними правилами виробництва органічної яловичини є використання органічних кормів, обмеження використання гормонів та стимуляторів росту для тварин, застосування вільного випасу чи вигулу.

Впровадження широкомасштабного органічного виробництва в Україні дасть ряд переваг в різних сферах.

З економічної точки зору органічне виробництво приваблює для дрібних та мало фінансованих фермерів, тому що ринок органічних продуктів невпинно зростає. Що дає змогу товаровиробникам у розвинених країнах отримати грошові заощадження та преміальну ціну.

Для екології згубною є інтенсифікація сільського господарства, що провокує виснаження природних ресурсів тому для збереження їх балансу, скорочення викидів вуглекислого газу органічні методи господарювання будуть кроком в правильному напрямку.

Існує думка про соціальні переваги органічного виробництва, адже воно має прямий вплив на забезпечення сільського населення роботою та розвиток малих фермерських господарств [2].

У всіх країнах світу пасовищне утримання є переважаючим для великої рогатої худоби. У загальному балансі сільськогосподарських угідь в країнах Євросоюзу сінокоси – пасовищні угіддя становлять близько 40 % та є основним джерелом доходу для 80 % фермерів. Не можна забувати й ще одну проблему. В Україні близько 50 млн га землі, придатної до використання, з них до 70 % задіяно під сільськогосподарське виробництво. Європейські країни мають цей показник в межах 30-45 %. Це означає, що інтенсивність виробництва в таких країнах висока, а в нашій країні, на жаль більша частина земель розорана. Як відомо, це призводить до деградації земель.

втраги гумусу та погіршення структури ґрунту. Розорується до 90 % сільськогосподарської землі, при цьому пасовищ майже немає [3].

Аналізуючи матеріали, що характеризують стан органічного виробництва було б доцільно стимулювати розвиток органічного виробництва яловичини. За сучасних умов утримання бугайців не обмежують в тісних клітках, дбають про їх добробут враховуючи етологію тварин.

Виробництво органічних зернових набирає обертів і відповідно дасть поштовх для виробництва комбікормів що відповідатимуть сертифікатам [4].

Отже, науково обґрунтовані заходи з виробництва органічної яловичини можуть врегулювати використання сільськогосподарських угідь, стримати процес розорювання ґрунтів та саме основне подолати продовольчу кризу та кліматичні зміни.

Список літератури

1. <https://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2496-19/page>
2. <http://organic.ua/uk/events/ukevents/3075-organichne-vyrobnycтво-maje-shans-podolaty-golod-i-globalne-poteplinja>
3. <https://usba.com.ua/v-ukraini-rozoruetsa-do-90-silskogospodarskoi-zemli-pasovis-maize-nemae> http://znau.edu.ua/images/images-news/2018/11/FFv_Organic_2018.pdf

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ В ПОСТЧОРНОБИЛЬСЬКИЙ ПЕРІОД В РІВНЕНСЬКИЙ ОБЛАСТІ

В.А. Котелевич, к. вет. н., доцент
Житомирський національний агроекологічний університет

Продовольча безпека – якісна характеристика динамічного стану відкритої соціально-економічної системи, базовий критерій ефективності державної стратегії якісного продовольчого забезпечення, реалізації національних інтересів, підтримки дієздатності суб'єктів господарювання, збереження системи життєзабезпечення населення та необхідна умова функціонування національної економіки в режимі розширеного відтворення. Завдання продовольчої безпеки стосується збереження суверенності, незалежності держави й тісно пов'язані з правом власності українського народу на землю. Підвищення продовольчої безпеки гарантує охорону здоров'я та збільшення тривалості життя [11].